

Yttranden vid Stockholms kommunfullmäktiges sammanträde den 6 november 2006*§ 8 Muntlig frågestund**Fråga nr 1. Kulturförvaltningen*

Anförande nr 1

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande, fullmäktige! Jag vill gärna fråga kulturborgarrådet hur hon ser på den genomlysning av kulturförvaltningen som gjordes i våras där vi från s, v och mp framförde en del kritik. Den gällde framför allt de tankar om kortsiktiga intäkter som gjordes där. Den dåvarande oppositionen lämnade ärendet utan eget ställningstagande.

Jag tycker att det är rimligt, nu när ni faktiskt styr kulturen, att vi får veta hur du ser på de förslagen till organisationsförändringar.

Anförande nr 2

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): En del av de förslag som presenterades där tycker jag är rimliga. Eftersom vi kommer att presentera en budget på onsdag och sedan lägga fram en verksamhetsplan får vi väl tillsammans diskutera igenom de förslag till förändringar som fanns där. Det fanns säkert många saker som vi kunde enas om, men det fanns också saker som var orealistiska. Jag ser framför mig att vi tillsammans kommer att ingå i en sådan process. Det finns väl ingen anledning att göra stor politik av de förslag som fanns i den genomlysningen.

Anförande nr 3

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande! Jag antar att man förväntas tacka för svaret. Jag tycker inte att jag gjorde storpolitik av det här, utan jag ställde en ganska enkel fråga.

Framför allt tycker jag att detta handlar om samordningarna mellan bibliotek och skolbibliotek och mellan kulturskola och skola. Vi har ju haft en gemensam inriktning sedan länge på en samordning. Men där gör man nu specifika besparingar i samband med detta. Det är dessa jag skulle vilja veta något om. Tycker du att de är realistiska?

Anförande nr 4

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Roger Mogert! Vi måste ta ställning till detta i ett sammanhang. Vi får en budget nu på onsdag. Vi ska slå samman stadsmuseinämnden med kulturnämnden. Då får man ta ställning till de här olika sakerna och hur man bäst organiserar verksamheten. Det finns ingen anledning att låsa sig vid hur den kommer att se ut. Faktum kvarstår – vi måste se till att biblioteken och skolbibliote-

ken börjar samarbeta mer. Vad det får för ekonomiska effekter får vi diskutera framöver.

Anförande nr 5

Borgarrådet M o g e r t (s): Ordförande! Det är svårt att se i vilket sammanhang som en samordning mellan bibliotek och skolbibliotek ska diskuteras annat än just när det gäller samordningen mellan bibliotek och skolbibliotek. Jag tolkar ändå svaret som att du inte ser några omedelbara besparingar i den samordningen, även om den är önskvärd av andra skäl. Men du kan inte i dag säga att man får några direkta besparingar av samordningen mellan skola och kulturskola och mellan bibliotek och skolbibliotek. Är det riktigt tolkat?

Anförande nr 6

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Jag kommer inte att säga någonting vare sig om var man kan satsa eller spara pengar under den kommande perioden. Vi kommer att presentera en budget på onsdag, och sedan ska det göras en verksamhetsplan i kulturförvaltningen. Då får man ta upp de här frågorna. Roger Mogert får hålla sig i ett par dagar, och sedan får vi se vart det tar vägen. Sedan ska vi göra en ny verksamhetsplan, och då är du välkommen att delta i arbetet.

Fråga nr 2. Omfattningen av bostadsrättsomvandlingen

Anförande nr 7

A n n M a r i E n g e l (v): Kristina Alvendal! Det står i er gemensamma plattform att ni kommer att erbjuda alla boende i de kommunala bostäderna att köpa sina lägenheter. Det kommer väl att stå ännu mer om det i budgeten på onsdag.

Jag skulle vilja veta om detta gäller alla kommunens fastigheter – även kulturklassade fastigheter och Stadsholmens fastigheter?

Anförande nr 8

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Vi kommer att ha som princip under de kommande åren att alla hyresgäster i de kommunala bestånden ska erbjudas möjligheten att ombilda. Sedan kommer det i alla styrelser att ske individuella bedömningar av om det är möjligt. Det finns många specifika problem, om vi säger så, i många av ombildningarna. Men alla ska erbjudas detta.

Anförande nr 9

A n n M a r i E n g e l (v): Den här frågan var aktuell före valet. Man brukar inte få säga att någon far med osanning eller ljuger här i salen. Jag säger därför lite försiktigt att i så fall är det väl så att till exempel stadsbyggnadsrådet Mikael Söderlund inte helt och hållet talade sanning när han gick ut i tidningen och sade att detta inte skulle omfatta Stadsholmen.

Jag tycker att det är en kulturskandal att man erbjuder dem som bor i stadens kulturfastigheter att friköpa sina lägenheter. Det är en gemensam kulturskatt som stockholmarna äger gemensamt. Jag har fått svar på frågan; de kommer alltså att erbjudas att köpa sina lägenheter, tvärtemot vad Moderaterna sade före valet.

Anförande nr 10

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Nej, Ann Mari Engel – det är ingen som far med osanning. Allting har lagts på bordet långt före valet. Alla kommer att erbjudas, men det är också så att en hel del av beståndet, framför allt i Stadsholmen, inte kommer att gå att värdera. Precis som du själv säger är detta ovärderliga kulturskatter. Hur ombildar man till en bostadsrättsförening och köper loss en sådan fastighet?

Men man kan naturligtvis inte på förhand säga att vissa föreningar inte ska kunna få ombilda. Det kan mycket väl vara så att en hel del av de fastigheter som finns i Stadsholmen kan omfattas av friköpen och ombildningen. Det ska inte råda något förbud för dem, men det ska ske en individuell bedömning. Individuella bedömningar kommer att ske i Stockholmshem, i Svenska Bostäder och i Familjebostäder likväl som i Stadsholmen.

Anförande nr 11

A n n M a r i E n g e l (v): Jag tycker att det verkar svårt för den nya majoriteten att stå för sin politik. Vi har lite olika uppfattningar om vad ett erbjudande är. Finansborgarrådet Kristina Axén Olin gick ut med ett brev till alla – även de boende i Stadsholmen – före valet och sade att de skulle erbjudas att köpa. Nu säger du att alla kommer att erbjudas men att en del kanske inte ska få köpa. Det får vi se, säger du.

Jag tycker att det är anmärkningsvärt att man inte bestämmer sig politiskt från början för att undanta de fastigheter som du själv säger är ovärderliga. Det ska kunna bedömas från fall till fall i de olika styrelserna, menar du. Jag tror att det har blivit klarlagt här nu att detta omfattar även Stadsholmen, och det tycker jag är en kulturskandal.

Anförande nr 12

Borgarrådet A l v e n d a l (m): Jag kan ju säga att jag inte är så förvånad över att Ann Mari Engel tycker att den borgerliga politiken är anmärkningsvärd. Det har vi förstått att du tycker sedan tidigare. Du tycker ju inte att någon i den här staden som är hyresgäst i de kommunala bostäderna ska ha möjlighet att friköpa sin lägenhet.

Vi har en helt annan syn. För oss är det viktigt och självklart att oavsett om man bor i Stadsholmen, i innerstaden eller om man bor i förorten, i Akalla, Tensta eller Rinkeby, kommer den nya politiken att erbjuda friköpsmöjligheter.

Fråga nr 3. Jobbgaranti

Anförande nr 13

Mirja Särkiniemi (s): Ordförande, fullmäktige! I alliansens dokument *Arbete i stället för bidrag* utlovas jobb inom fem dagar. I valrörelsens hetta lovades dessutom att dessa jobb ska generera avtalsenliga löner.

Därför vill jag givetvis fråga borgarrådet nu: Hur har du tänkt dig att detta ska genomföras? Hur ska det fungera i praktiken? Eller är det som Robert Nybergs runda kort där kommunalpolitikern frågar: Hur ska det här gå? Då säger medlemmarna: Det kommer nog att gå bra.

Anförande nr 14

Borgarrådet Kristersson (m): Tack för frågan! Det är väl en händelse som ser ut som en tanke att den första frågedebatten handlar om jobb och bidrag. Jag tror att det är för tidigt att gå in exakt på hur allt ska fungera. De flesta av oss har varit i tjänst i några veckor, och som jag har sagt vid andra tillfällen krävs det rejäla utvärderingar av de system som vi har haft hittills för att veta exakt hur vi ska göra om dem.

Men grundregeln är alldeles uppenbar: Man ska arbeta. Alla som över huvud taget kan arbeta ska få en chans att göra det. Det betyder inte att alla kommer att kunna arbeta fullt ut och att alla kommer att kunna arbeta med helt vanliga arbeten. Det har heller aldrig sagts. Men det betyder att alla som har minsta möjlighet att försörja sig helt eller delvis själva ska få en chans att göra det. Men jag ber att få återkomma lite senare till exakt hur systemen ska utformas.

Anförande nr 15

Mirja Särkiniemi (s): Det kunde man ju läsa i alliansens dokument för arbete. Det jag tycker är anmärkningsvärt är att man ger en jobbgaranti. Det enda vi kommunalpolitiker kan garantera är arbete i de kommunala verksamheterna. Jag skulle vilja se vd:n på Ericsson eller någon annan firma ute i den lilla by som jag bor i, Kista, om kommunfullmäktige ska garantera arbete även i de företagen. Du har fortfarande inte förklarat hur du har tänkt dig det här.

Anförande nr 16

Borgarrådet Kristersson (m): Som jag sade tycker jag att det är lite tidigt att nu tala om exakt hur systemen ska fungera. Däremot kan man säga att vi *inte* har talat om att alla människor omedelbart kommer att kunna få ett helt vanligt arbete på den reguljära arbetsmarknaden. Det har uteslutande handlat om arbete eller utbildning. I praktiken handlar det om en individualiserad insats, där jag är övertygad om att många till del också kommer att kunna arbeta med helt vanliga, riktiga arbeten. Jag ber om en lite gnutta tålamod när det gäller att diskutera exakt hur systemen ska fungera i praktiken.

Anförande nr 17

M i r j a S ä r k k i n i e m i (s): Ordförande! Jag hoppas att fullmäktige tillåter mig att läsa upp något: Om personen inte hittar ett eget arbete eller inte kan matchas ihop med ett ledigt jobb ska hon eller han tilldelas arbetsuppgifter i staden, exempelvis inom parkskötsel. Den som nekar att delta i jobbgaranti ska inte beviljas socialbidrag.

Är dessa åtgärder nu budgeterade? Om alla arbetslösa ska få jobb inom fem dagar så kostar det väldigt mycket i stadens budget också. Jag vill ha svar på hur detta är beräknat.

Anförande nr 18

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag vet inte om vi kommer så mycket längre just här och just i dag. Men det är väl alldeles uppenbart att det finns meningsfulla insatser att göra även utanför den helt reguljära arbetsmarknaden. Staden kommer aldrig att vara ett förstahandsalternativ för detta. Men man ska självfallet inte utesluta möjligheten att också göra insatser som kommer staden till nytta även ifall det inte är en reguljär arbetsinsats.

Det är viktigt att komma ihåg att många människor med individuella bedömningar kan göra viss nytta också på marknadens villkor. Vi kan inte ha ett system där man antingen jobbar mer än hundra procent och springer benen av sig jämt eller inte gör nytta över huvud taget för egen försörjning. Det måste finnas rimliga former för alla att vara med och bidra till sin egen försörjning.

Fråga nr 4. Socialbidragstagarnas sociala liv och hälsa

Anförande nr 19

E i v o r K a r l s s o n (mp): Ordförande, ledamöter! Efter årsskiftet ska socialbidragstagare erbjudas ett jobb inom fem dagar. Somliga kanske har blivit friskförklarade av försäkringskassans läkare, men de är inte friska. Andra kan som socialbidragstagare råka ut för personliga angelägenheter av skilda slag som vård av sjukt barn eller egen sjukdom precis som vi alla. På vissa håll i landet görs avdrag för den socialbidragstagare som plötsligt måste vara hemma, ibland utan att hinna be om lov. Ibland dras då motsvarande dagar och ibland dras hela bidraget för den aktuella månaden in. Då har också det sista sociala skyddsnätet fallit. Då är det också en hälsofråga.

Min fråga till ansvarigt borgarråd är: Kommer borgarrådet att informera tjänstemän och politiker ute i stadsdelarna om att även socialbidragstagare bör omfattas av samma möjlighet till adekvat frånvaro som övriga i arbetsliv och samhälle?

Anförande nr 20

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Tack även för denna fråga! Tack också för att den till och med var skriftlig så att man kunde se den i förväg – i alla fall flera minuter i förväg!

Jag känner inte till hur andra kommuner agerar när det gäller det som du beskriver här. Däremot får man lite grann intrycket när du resonerar av att det finns människor som uppfattar försörjningsstöd eller socialbidrag som en socialförsäkring bland andra. Så är det inte. Inga av de regelverk som gäller andra socialförsäkringar gäller försörjningsstöd, och ska inte heller göra det. Det här är ett yttersta nät som finns för att hjälpa människor som för stunden, kort- eller långvarigt, inte kan försörja sig själva över huvud taget. Det finns inga kopplingar till andra sådana regelverk. Så måste det vara.

Jag kan inte svara så mycket annat än att två saker måste vägleda oss. Det ena är att vi har ett otvetydigt ansvar för att hjälpa människor som inte har egen försörjning. Det är alldeles glasklart. Ingen tvivlar på den punkten. Det andra är att det inte finns något som helst skäl att inte göra allt man kan för att ställa krav på människor som kan bidra på eget sätt att också göra det i stället för att passivt betala ut pengar.

Anförande nr 21

E i v o r K a r l s s o n (mp): Efter årsskiftet ska ju alla socialbidragstagare ut i arbete. Då kommer det att bli uppenbart att vissa har fysiska och psykiska besvär som blir allt tydligare. Om de har varit krassliga som långtidssjukskrivna eller socialbidragstagare i övrigt utan arbetsplikt har det inte märkts så tydligt. Men nu måste de prestera. Vissa behöver också rehabilitering.

Vi måste som politiker fråga oss vad som händer om de inte klarar att prestera det som krävs som motprestation eller arbetsplikt, liksom vem eller vilka som sätter normen för vad som bör presteras. Och vem bestämmer om eventuellt indraget socialbidrag om motprestationen inte anses som tillräcklig?

Vid avdrag för frånvaro på socialbidrag brukar det heta att personen inte har medverkat till att bli självförsörjande. Den gränsen förefaller diffus, och detta kan drabba våra socialbidragstagare.

Anförande nr 22

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Jag vet inte om vi egentligen argumenterar emot varandra. Vi konstaterar bara att det finns rättigheter för medborgare som alla kommuner och alla städer ska fullfölja. Stockholm är en av dem. Men det finns också skyldigheter vi har som medborgare att göra allt vi kan för att stå på egna ben.

Gör din plikt och kräv din rätt! Det tycker jag är en ganska bra sammanfattning av både stadens och den enskilda medborgarens förpliktelser mot varandra.

Anförande nr 23

E i v o r K a r l s s o n (mp): Förhoppningsvis kommer kanske fullmäktige att så småningom få en rapport om hur socialbidragstagarnas eventuella frånvaro bedöms ute i kommunen. Kan det tänkas vara så?

Anförande nr 24

Borgarrådet K r i s t e r s s o n (m): Det är väl mycket rimligt att vi går i riktning mot en utvärdering. Det gäller både rättigheter och skyldigheter. Det går att hjälpa försörjningsstödmottagare så att de kan stå mer på egna ben. Det pågår kontinuerligt sådana utvärderingar. En som i dagsläget är aktuell och som jag bara har hört talas om, men inte sett, är ett utkast från stadens egen utredningsdel. Där påpekas att det finns en del rätt intressanta brister när det gäller försörjningsstödmottagarnas förmåga att göra rätt för sig under den tid som de får försörjningsstöd.

Fråga nr 5. Tillgängliga bostäder

Anförande nr 25

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): På stadsbyggnadsnämndens möte den 19 oktober 2006 beslutades att inte längre kräva att terrasser ska byggas tillgängliga för personer med nedsatt rörelse- och orienteringsförmåga. Är borgarrådet beredd att ändra detta beslut? Jag undrar med anledning av att Stockholm ska bli världens mest tillgängliga huvudstad år 2010.

Anförande nr 26

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Fru ordförande! Jag deltog inte i sammanträdet den 19 oktober av förklarliga skäl. Jag satt inte med i nämnden då, utan jag blev vald i kväll till själva nämnden i fråga. Men som jag uppfattar beslutet handlar det inte om att de som har funktionshinder inte ska få ha terrasser som är tillgängliga. Det handlar väl om att de som är sökande och som har behov av terrass och inte är funktionshindrade ska få ha en sådan terrass.

Jag gissar att bakgrunden är att det inte är tekniskt möjligt att ha terrasserna tillgängliga för funktionshindrade. Om det är på det sättet så kommer vi inte att ändra politik. Men om det är på något annat sätt får frågeställaren återkomma i en uppföljning av frågan.

Anförande nr 27

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Det här handlar mycket om att de som faktiskt flyttar in och har ett funktionshinder ska kunna byta lägenhet. Man ska inte sitta fast i en lägenhet som är funktionsanpassad. Man ska bygga redan från början för att skapa en tillgänglighet. Jag undrar hur du kommer att åtgärda frågan fortsättningsvis.

Anförande nr 28

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande! Jag har ingen annan uppfattning än frågeställaren; moderna bostäder som byggs i nyproduktion ska vara tillgängliga. Om det gäller tekniska skäl i till exempel tillbyggnader eller när bostadsinnehavare söker bygglov för en åtgärd, till exempel en terrass, tycker jag att staden ska vara liberal.

Jag tycker att det är en märklig attityd som den här staden har haft i många år, i 25–30 år, att inga förändringar eller tillbyggnader får göras. Städer är organismer. Städer är naturliga, tillväxtskapande krafter. Hus har förändrats i 300, 400, 500 – ja, kanske 1 000 år. Jag tycker att vi ska ha en viss liberal inställning till dem som äger och hyr bostäder och vill utveckla dessa. Vi ska inte vara oroliga för taklandskap eller andra saker.

Tillgänglighetsfrågorna är speciella och viktiga. I alla fall kanske det här inte går att lösa. Det kan vara i de fall där man sitter i ett befintligt hus och terrassen inte gör att göra tillgänglig för funktionshindrade. Det kan man beklaga, och man kan jobba med andra frågor för att skapa så bra förutsättningar som möjligt. Men i alla avseenden kanske man inte kan tillgodogöra allt helt och hållet för funktionshindrade. Då tror jag att man ibland, i vissa fall, fru ordförande, får acceptera det.

Anförande nr 29

M a r g a r e t a J o h a n s s o n (v): Här handlar det om ett principbeslut som ni har valt att riva upp. Det finns möjlighet att bygga tillgängligt redan från början. Granska gärna det beslut som ni har valt att riva upp!

Fråga nr 6. Arenan

Anförande nr 30

B a r r y A n d e r s s o n (s): Fru ordförande, fullmäktige! Jag skulle vilja ställa en fråga till borgarrådet Sjöstedt. Jag läste i blaskan i fredags att Henrik Appelqvist, vd för Hammarby fotboll, säger så här: Vi kommer att ha en arena där vi kommer att ta alla kostnader och intäkter för alla arrangemang. Alliansen i Stockholm står bakom det förslag som vi har lagt fram.

Min fråga är: Om det här nu är sant – när kommer oppositionen att få titta på förslaget och se om det är ett bra förslag? Enligt Appelqvist – han säger så i samma artikel – ska arenan stå färdig inom fyra till fem år. Ni har ju lovat det under valrörelsen. Men när får vi ta del av förslaget, om det finns?

Anförande nr 31

Borgarrådet S j ö s t e d t (fp): Tack för frågan! Detta pratar jag gärna om. Jag kan lova en sak: Det kommer i alla fall att ske betydligt tidigare än vi fick ta del av planerna på en mega-jättestor arena vid Globen. Det kan jag garantera.

Jag har fört inledande samtal både med Hammarby och med Djurgården om hur de ser på sin situation. Vi vet att de gärna vill ha egna arenor. Jag har ställt frågan om hur de ser på hur man skulle kunna lösa detta och vad de kan tänka sig för lösningar. Längre än så har inte detta kommit. Det är helt förutsättningslösa samtal, men med ambitionen att det ska bli åtminstone en arena för Hammarby och att spaden ska vara i jorden för båda arenorna innan mandatperioden är över. Jag lovar på hedersord att jag ska hålla Barry Andersson helt informerad om vad vi håller på med i denna fråga.

Anförande nr 32

B a r r y A n d e r s s o n (s): Madeleine Sjöstedt! Vi fick lite slängar när det gäller multifunktionsarenan. Era gruppleddare var informerade precis hela tiden. Hur ni sedan sköter informationen inom ert parti kan inte jag och vi ansvara för.

Det här är intressant. Du menar alltså att spadtaget ska tas till de här två arenorna inom fyra år. Vi ser fram emot det, och vi ser fram emot den information som du har lovat oss. Tack så mycket!

Fråga nr 7. Stadsdelnämndssammanslagning

Anförande nr 33

A b e b e H a i l u (s): Finansborgarrådet Kristina Axén Olin! Jag bara undrar hur ni har tänkt er sammanslagningen från 18 stadsdelsnämnder till 14. Sammanslagningen kommer att innebära att några nämnder blir riktigt stora. Det har de också redan blivit. Hur har ni tänkt lösa problemet med det demokratiska underskott som vi redan ser i samhället när det är för långt mellan politiker och medborgare? Hur ska medborgare i praktiken kunna ha ett inflytande när varje nämnds område blir så gigantiskt?

Jag går nu över till den andra frågan. Det är inte bara demokratin som kommer att bli lidande av att avståndet blir långt mellan medborgare och politikerna och mellan individerna och tjänstemännen. Hur ska en förskoleförälder i nya Katarina-Sofia-Maria-Gamla stan kunna få tillgång till barn- och ungdomschefen för att diskutera lösningen för just sitt barns individuella behov?

Hur ska ni i den stora stadsdelsförvaltningen kunna ge föräldrar, elever, de äldre medborgarna med flera möjlighet att träffa och prata med de tjänstemän som skapar underlag för dem som fattar besluten?

Anförande nr 34

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Fru ordförande och Abebe! Delvis måste jag hänvisa till den budget som vi ska presentera i övermorgon, då vi mer i detalj kommer att visa hur vi tycker att skattebetalarnas pengar ska användas.

Jag kan ändå berätta att när det gäller den demokratiska synen på människan, vem som ska bestämma i den här staden och hur man har kontakt med sina tjänstemän så har vi i den borgerliga alliansen en annan syn. Vi anser nämligen att människor själva hemma vid köksbordet eller tillsammans med sin barnomsorgsföreståndare, rektor eller klasslärare eller om det gäller hemtjänstpersonalen ska gå den direkta vägen för att få verklig demokrati. Man ska inte enbart gå till de politiker som vi här i fullmäktigesalen har valt.

Anförande nr 35

A b e b e H a i l u (s): Jag undrar, Kristina, hur de hemlösa i Vantör ska få hjälp när stadsdelsförvaltningen ligger i Enskede-Årsta? Hur har ni tänkt? Till exempel i

Älvsjö finns det bara 20 000 medborgare. Mellan Vantör och Älvsjö finns det ett geografiskt sammanhang. Men ni har gjort så att Vantör hör till Enskede-Årsta. Då blir det 90 000 invånare, och Älvsjö har bara 20 000. Är det för att Älvsjö är ett villaområde? Hur har ni tänkt? Jag vill gärna veta det. Var finns logiken?

Anförande nr 36

Borgarrådet A x é n O l i n (m): Fru ordförande och Abebe! Återigen måste jag delvis hänvisa till i övermorgon, då vi bland annat kommer att presentera just förslag på hur vi vill satsa för att minska hemlösheten.

När det gäller det geografiska finns ju enheten för hemlösa centralt i staden för dem som har varit hemlösa i mer än två år och som är i störst behov av hjälp. Det är den som är ansvarig för dem. Men vi har även en rad förslag som vi kommer att presentera i övermorgon för att kunna möta hemlösheten bättre och få en bättre tillgänglighet. Men jag måste som sagt hänvisa till i övermorgon, när detta blir offentligt.

Anförande nr 37

A b e b e H a i l u (s): Jag vill gärna att Kristina Axén Olin svarar mig på hur ni har tänkt när det gäller Älvsjö till exempel. Där finns bara 20 000 medborgare. Vantör och Älvsjö är nästan samma stadsdel. De har samma sorts kommunikation. Men Vantör och Enskede-Årsta har inget gemensamt. De har två olika sorters kommunikationer. Hur har ni tänkt? Vad är logiken? Är det på grund av att det ena är ett välbärgat område och det andra inte är det? Hur tänker ni?

Anförande nr 38

Borgarrådet A x é n O l i n (m): När det gäller logiken som Abebe frågar efter så vill vi från den borgerliga alliansen och från oss moderater lägga mer pengar på äldreomsorg, skola, förebyggande av hemlöshet och en rad andra verksamheter. Vi vill alltså ge pengar direkt ut till verksamheterna i stället för att de ska passera via politiker och tjänstemän i så många led som det görs i dag.

I den logiken får också stadsdelsnämnderna mindre att göra. Då blir det också logiskt även där att minska administrationen eftersom vi i stället tycker att människor ute i verksamheterna ska kunna påverka direkt. Det är en naturlig konsekvens av att vi kommer att flytta demokratin närmare medborgarna.

Fråga nr 8. Klimatpåverkan från transportsektorn

Anförande nr 39

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Detta kan tyckas vara en detaljartad fråga, för den är kopplad till förslaget till ansökan om Klimpprogram, alltså ansökan till staten om att få investeringsbidrag. Jag vet att detta inte i första hand handläggs av Mikael Söderlund. Men just den här delen, som de borgerliga partierna vill ta bort,

handlar om klimatpåverkan från just transportsektorn. Det är ett projekt som ligger hos trafikkontoret och som handlar om intelligenta styrsystem.

Detta kan tyckas detaljartat i den här ganska breda och vida debatten; det förstår jag. Icke desto mindre måste jag påpeka att detta är av stor och, skulle jag vilja säga, global vikt en dag som denna. Denna vecka samlas världens alla länder för att gå igenom hur man ska kunna minska klimatpåverkan globalt och förhindra alltför stor påverkan från de klimatförändringar som vi har.

Samma vecka ska kommunstyrelsen i Stockholms stad ta ställning till ett förslag som är berett från stadsledningskontoret. Där har man pekat på strategiska informationsprojekt kring hur man genom upphandling kan minska fossila utsläpp från transportsektorn. De här projekten kommer man att stryka från de borgerliga partierna. Jag undrar varför.

Anförande nr 40

Borgarrådet Söderlund (m): Fru ordförande! Vi brukar ställa frågor till föredragande borgarråd. Det här ärendet är Ulla Hamilton föredragande för. Det är Ulla som får svara på de specifika frågorna i ärendet. Det är hennes rotel som skriver fram det här. Jag uppfattar att detta är konkreta detaljfrågor, som egentligen bara Ulla kan och ska svara på.

I vårt budgetförslag som kommer på onsdag finns det frågeställningar kring detta, som vi återkommer till. Men när det gäller den konkreta ansökan i de delar som inte är biträdda av den nya majoriteten är det alltså Ulla Hamilton som är föredragande. Hon har varit med och invigt Bristaanläggningen och är på väg hit. I bästa fall hinner hon hit före klockan sex.

Anförande nr 41

Åsa Romson (mp): Jag hade föredragit att ställa frågan till det nya miljöborgarrådet, men hon hade till det här mötet inte anmält att hon hade något som helst förhinder. Därför har jag förberett en fråga på det här området. Jag vet att själva ärendet handläggs av hennes rotel.

Däremot är frågeställningen något som ligger under din rotel på trafikkontoret, Mikael Söderlund. Där ligger det ett ISA-projekt som just handlar om hur man både kan öka säkerheten, spara pengar till kommunen och minska klimatpåverkan. Det gäller information om den utvecklingen av ett projekt som har varit oerhört innovativt. Det har kommit intressenter från stora delar av Sverige och tittat på detta. Det är information och spridning av detta som de här projekten handlar om.

Jag kan inte förstå hur man kan göra så här i ett ärende som man tar fram ganska snabbt efter ett maktövertagande och som man har berett i all godo, hoppas jag. Klimatansökan bygger på att alla partierna i den här salen är överens. Jag kan inte förstå varför man väljer att ta bort den typen av strategiska projekt. Vill inte den nuvarande majoriteten minska klimatpåverkan från transportarbetet i kommunerna?

Anförande nr 42

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Fru ordförande! Jag kan bara konstatera att Åsa Romson fortsätter att ställa detaljerade frågor i ett ärende som har skrivits fram av Ulla Hamiltons rotel. Det hör inte till arbetsformerna i den här rådssalen att börja ställa frågor av den karaktären.

Detta är ett ärende med en väldigt kort framförhållning, dessutom. Det beror på att den gamla majoriteten inte hade skrivit fram ärendet. Det faller lite grann tillbaka på Åsa Romson. Vi har gjort de ställningstaganden som vi har kunnat göra under den begränsade tid som vi har haft. Det var ju bråttom att få fram ansökan.

När det gäller detaljerade frågor om detta får du ställa dem till Ulla Hamilton antingen nu, om hon kommer före klockan sex, eller om 14 dagar när vi ses igen.

Anförande nr 43

Å s a R o m s o n (mp): Det tillhör inte heller arbetsformerna i den här salen att man som borgarråd inte meddelar huruvida man kan svara på frågor. Ulla Hamilton har inte meddelat detta. Det tillhör inte heller arbetsformerna att meddela att vi ska ses här om 14 dagar när ni har meddelat att vi inte ska göra det. Ni har ju ställt in det sammanträdet.

Med tanke på att klimatfrågan inte är någon liten detaljfråga av karaktären som ingen stockholmare eller ingen i världen bryr sig om och med tanke på att frågan om transportsektorns påverkan är oerhört strategisk vill jag ändå ha ett svar från trafikborgarrådet. Anser han att transporttjänsten och transportsektorn i Stockholm ska bidra till att minska klimatpåverkan? Ska man aktivt arbeta för detta i kommunen eller inte? Eller är det här bara en fingervisning om att man kommer att stryka den typen av arbete?

§ 18 Överenskommelse om exploatering för bostäder och hotell inom fastigheten Marieberg 1:26 (kv. Snöflingan och Iskristallen) på Kungsholmen med Skanska Sverige AB
Genomförandebeslut (utl. 2006:185)

Anförande nr 44

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige! Åhörare! Det finns delar i det här projektet som är bra och sådana som är acceptabla, till exempel förslaget att överdäcka bildiket Hundra knutars backe och knyta ihop Fridhemsplansområdet med det nya nordvästra Kungsholmsområdet för att få ett sammanhängande stråk. Det är en alldeles utmärkt tanke.

Men det finns flera aspekter som är negativa, och därför tvingas vi att avstyrka det här projektet. En sådan är att man inte har planerat för spårvägsförbindelse, och grönmarksintrånget är alldeles för omfattande. Man har inte heller vänt huskropparna på ett vettigt sätt för att utestänga bullret och för att spara mer av grönmarken upp mot S:t Göransområdet. Kompensationsåtgärder för grönmarksintrånget är det alldeles för lite av. Vi hade velat se att man stänger av Gjörwellsgatan för att knyta ihop Rålambshovsparken, för då hade vi kanske kunnat acceptera projektet.

Jag förstår den vända som de människor har som bor på andra sidan Västerbron vid rampen upp till Västerbron. De har små enkelsidiga lägenheter som är vända ut mot det här området som nu har en utsikt över Rålambshovsparken. Det här är inte så enkelt.

Vi tvingas tyvärr yrka avslag på det här ärendet i enlighet med det yrkande vi har lagt i kommunstyrelsen.

Anförande nr 45

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande, fullmäktige! Det är fantastiskt att planeringshorisonterna är så långa i den här staden att man kan sluta som stadsbyggnadsborgarråd och inleda projekteringen av det här ärendet och sedan fortsätta som stadsbyggnadsborgarråd igen och svara på Miljöpartiets frågor när ärendet väl kommer upp för genomförande. Det säger en hel del om förutsättningarna i den här staden för att utveckla staden.

Det har tagit oss 125 år, mina vänner, att bygga färdigt Kungsholmen i centrala Stockholm. Det är ganska intressant. I 125 år har vi väntat på att några kloka människor ska komma med några riktigt bra förslag på att få bort asfaltsverk, grustag, konstiga trafiklösningar och annat som man har gjort i denna del av Kungsholmen. Jag tror att man nu är uppe i 50 000 kronor kvadratmetern för dem som vill köpa en lägenhet. Nu får man konkreta och bra förslag. 4 500 nya lägenheter ingår det i hela det här projektet. Det har varit ett arbete som vi var med och initierade, som har fullföljts av den förra majoriteten och som vi nu är framme i.

Då är det ju fantastiskt intressant att höra Miljöpartiets representant som går upp i talarstolen och är så kritisk till detta därför att det finns någon liten gräsplätt

någonstans i ett hörn som eventuellt försvinner. Samtidigt anlägger vi en ny stadspark på Kungsholmen som inte finns i dag. Samtidigt lägger vi igen hålen i Hundra knutars backe och får bort andra urtrista inslag i centrala Stockholm. Men vad gör Miljöpartiet då? Jo, de går upp i talarstolen och yrkar avslag på det förslaget!

Jag hoppas att det här kommer hela allmänheten till känna. Det är intressant. Jag minns en valrörelse där ni i Miljöpartiet gick ut och sade att ni ville bygga 140 000 nya bostäder. Det var massor av förslag och jättebra idéer för att bygga. Men varenda gång, herr ordförande, som vi kommer till några konkreta och bra förslag, historiskt viktiga förslag, då går Miljöpartiet upp och säger nej till dem. Det är ganska talande.

Det här är, herr ordförande, ett jättefint förslag. Det sammanbinder Kungsholmen, det utvecklar staden, det skapar faktiskt ett nytt möte med staden. Det blir en ny entré, kan man säga, till Norr Mälarstrand med det nya hotell som kommer att ligga i blickfånget där. Det blir ett stort, viktigt och bra tillskott som vi behöver få om Stockholm ska bli *Capital of Scandinavia* och om vi ska fortsätta att locka dem som vill komma hit, dem som vill förverkliga sina drömmar här eller dem som bara vill njuta av den här staden. Jag konstaterar att Miljöpartiet vill inte vara med om detta.

Jag yrkar bifall till det här förslaget.

Anförande nr 46

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige! Det är tråkigt att Mikael Söderlund inte lyssnade. Som jag sade finns det många bra delar i det här projektet, till exempel just det här att däcka över Hundra knutars backe och lägga bebyggelse där samt att knyta ihop Fridhemsplan med den nya nordvästra Kungsholmen. Det tycker jag är alldeles utmärkt. Men varför kunde man inte vända huskropparna åt rätt håll och spara lite mera av de höga träd som ligger upp mot parken mot S:t Görans sjukhus? Det tycker jag är väldigt konstigt. Det hade varit bra att kompensera för det intrånget.

Du talar om den lilla gräsplätten. Är det Rålambshovsparken som du talar om, Mikael Söderlund?

Det handlar faktiskt om ett ganska ordentligt intrång. Det vore vettigt att göra något slags förbättring av Rålambshovsparken i samband med det här. Men, nej, det gör man inte, utan man bara fortsätter att bygga. Du talar om att det skulle vara färdigbyggt sedan. Jag trodde att ni hade den inställningen att ingenting är färdigbyggt i Stockholm. Det var kul att höra att du tycker att det blir färdigbyggt i och med det här.

Dessutom vänder jag mig mot ert SU i det här ärendet. Ni ska alltså ha 1,0 i parkeringsnorm. Det är så att säga en i princip spottloskas avstånd från den här bebyggelsen till tunnelbanan, till bussar etcetera.

Jag har en jättebra bok här, den heter *Handbok i bilsnål samhällsplanering*. Det är väl någonting som är fullständigt okänt för er moderater, eller hur?

Anförande nr 47

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande, fullmäktige! Det är spännande det här med demokrati. Att vi har olika verklighetsbilder och olika ideologier blir väldigt tydligt i sådana här ärenden. Det är inte så att vi är ointresserade av att skapa en bra planeringshorisont på olika sätt, utan jag tycker att det här är en väldigt viktig del i förnyelsen av Stockholm.

Det här med gräsplätten vet jag inte riktigt vad du syftar på egentligen. Det finns en gräsplätt i trafiksnurran vid Rålambshovsparken, och det kanske är den gräsplätten som du är engagerad i. Den används inte av allmänheten, efter vad jag känner till. Men du och jag kan väl gå dit och titta om gräsplätten i trafiksnurran används. Om det är den som du syftar på delar jag inte din uppfattning.

Jag tror att det blir väldigt bra med det nya hotellet, som blir en ny entré för alla dem som kommer resande in mot Norr Mälarstrand och vidare in till centrala Stockholm. Jag tror att det är ett positivt inslag, herr ordförande, i stadsbilden. Jag ser inget problem i det.

När det sedan gäller hur husen är vända vet jag att ansvariga tjänstemän, kloka politiker och en rad olika grupper här har sett till att bygga i det här området med Hundra knutars backe. Alla vi som kan något av Stockholm och som är besjälade av Stockholm och vill se Stockholm utvecklas vet att det inte är den mest minnesvärda och bevarandevärda delen av Stockholm.

Det finns väldigt mycket man kan göra där. Jag lovar att våra tjänstemän har trollat med knäna för att lyckas åstadkomma bostäder där, åstadkomma liv där och se till att förena de olika behov vi har i ett växande Stockholm med de ibland mycket märkliga så kallade kvalitetsnormer och annat som vi har. Jag gissar att det kan ha bidragit till att husen inte är vända exakt så som fru Obermüller önskar.

När det gäller parkeringsnormen låt mig försäkra Cecilia Obermüller om att för dem som vill flytta in i den här stadsdelen är det väldigt bra och positivt om vi kan få de här parkeringstalen. Jag tror inte att Cecilia Obermüller talar för en majoritet av dem som kommer att bo i det här området. För dem som delar problematiken av att bo i innerstad och att ha bil – man kan behöva ha bil ibland när man ska åka någonstans för att uträtta ärenden – och vet hur det är att snurra runt sömnlösa nätter därför att man kommer sent hem och det inte finns någon p-plats inom tio kvarter är det väldigt skönt att veta att det är en borgerlig majoritet som styr den här staden och som jobbar för att ha p-normer som är i paritet med de människors behov som ska flytta in i det här området.

Anförande nr 48

C e c i l i a O b e r m ü l l e r (mp): Ordförande, fullmäktige! Du vet, och det vet alla här, att parkeringstalen driver upp boendekostnaderna. Det fördyrar hela projektet. Det här är ett fantastiskt kollektivtrafikhärligt läge. Tyvärr har man planerat bort möjligheten för spårväg. Jag förstår inte varför alla som flyttar in som inte har bil ska behöva bekosta alla de här parkeringsplatserna.

I Lunds kommun och i andra kommuner kan man arbeta med bilsnål samhällsplanering, men det går tydligen inte i den här staden. Ni förstår inte vad det handlar om. Varför inte bygga billiga bostäder som folk kan ha råd att bo i och minska på parkeringsnormerna i stället för att i så centralt läge kräva att normen ska vara 1,0 när det gäller parkeringsplatser? Det är mycket underligt.

Som sagt får vi inte heller någon spårväg dit. Det vi slagits för är att man skulle ha spårväg hela vägen. Det har funnits en majoritet och en konsensus att leda vidare Djurgårdsspårvägen och knyta ihop den till Centralen. Det finns också möjligheter att knyta ihop den med västra Kungsholmen. Det har gått spårväg där förut. Varför inte ge möjlighet att lägga en spårväg längs Lindhagensgatan som kunde sluta borta vid västra Kungsholmen, där kanske så småningom en färja kunde ta vid? Det är lite grann framåtsyftande samhällsplanering, inte som det ser ut i dag, med bara en massa bilparkeringsplatser som dessutom driver upp boendekostnaderna.

Anförande nr 49

Borgarrådet S ö d e r l u n d (m): Ordförande, fullmäktige! Jag tycker inte att vi ska förlänga den här debatten alltför mycket. De flesta har väl sett fram emot ett kort fullmäktigesammanträde i dag.

Låt mig säga när det gäller spårvägen att det inte är någonting i det här ärendet som säger att vi inte ska bygga spårvägar. Det är väl jättepositivt och intressant. Tvärbanans utveckling och annat kommer vi att återkomma till. Det är väldigt viktiga frågor för Stockholm. Det finns säkert olika möjligheter. Om Cecilia Obermüller har hittat något gammalt spår som vi kan återanvända ska vi titta på det.

Det är inte fråga om att vi är negativa till det. Det där förstår jag inte alls. Tvärtom tror jag att det är väldigt positivt för Stockholm, den växande storstaden, att ha mera av spårvägstrafik. Det tycker jag att vi ska bejaka på alla sätt. Om Cecilia Obermüller har bra idéer på det ska vi gärna se på dem.

När det sedan gäller parkeringstalen kan jag bara återigen konstatera att efter vad jag förstår är det just de boende, de som ska flytta in i de nya husen, som är väldigt engagerade i att se till att det finns bra parkeringsmöjligheter. Därvidlag är Cecilia Obermüller helt på kant med dem som ska flytta in i de här kvarteren. Det är möjligen ett problem för dig. Jag tror att det här förslaget är mer i samklang med de boendes behov än vad Cecilia Obermüllers förslag är.

*§ 20 Förslag till reviderat ramavtal för skollokaler**Efter överföring av förskolor till SISAB från gatu- och fastighetsnämnden (utl. 2006:187)*

Anförande nr 50

Å s a R o m s o n (mp): Ordförande! Ledamöter! Det här är ett gammalt ärende. Det inser man bara av att läsa inledningen på det. Det är inte i sak, när det gäller uppdraget om att titta på det avtal som tillförsäkrar även förskolorna ett ramavtal med SISAB, som vi har opponerat oss emot det. Däremot finns det utdelat ett särskilt uttalande som tar upp ett par frågor som jag tycker att vi alla i fullmäktige bör betänka när det gäller hur vi använder de offentliga lokalerna, som ju inte är så få i den här staden. Det är ganska många lokaler det handlar om, och det är ganska mycket verksamhet som är beroende av det här. Det gör att den verksamhet som man bedriver där är också ganska energikrävande och resurskrävande i form av pengar och i form av miljö.

När det gäller hur man kan energieffektivisera behöver vi fundera på bättre incitament både för verksamheten, hur vi kan bidra till det, och också för dem som investerar, det vill säga fastighetsbolagen i det här fallet, att göra rätt investeringar så att vi kan spara pengar och minska koldioxidutsläpp för stockholmarna.

Det handlar också om att göra en bättre avvägning när det gäller avfallshanteringen så att vi inte får en konstig situation, som innebär att förskolor som i dag faktiskt kan och vill bedriva en pedagogisk verksamhet där det ingår att man kör en helt vanlig källsortering, inte kan göra det. Det gör de flesta stockholmarna hemma hos sig. Men vi ska underlätta så att det också kan göras på våra förskolor. Det här borde man ha tänkt lite mer på i det här avtalet och borde tänka lite mera på framöver.

Jag vill också kommentera frågan som handlar om köken, därför att vi vet att vi står inför en lagstiftningsförändring när det gäller vilka krav som våra förskolor och skolor har på köken. Då kanske man borde titta lite mera på hur avtalet fungerar i äldreomsorgen. Där har Micasa Fastigheter ett mycket större ansvar för det som är byggt tekniskt komplicerat än vad SISAB har gentemot mot de små förskolor som själva sitter med hela ansvaret för att tänka tekniskt och investeringsmässigt när de gör sina kök. Det kanske inte är en helt lyckad ordning.

Jag vill hänvisa till det utdelade förslaget i det särskilda uttalandet från den miljöpartistiska gruppen.

Anförande nr 51

I n g e r S t a r k (v): Jag instämmer helt i vad Åsa sade. Det är viktiga frågor, miljöfrågorna, och därför ansluter sig Vänsterpartiet till Miljöpartiets särskilda uttalande.

Anförande nr 52

Borgarrådet E d h o l m (fp): Ordförande, fullmäktige! Precis som Åsa Romson noterade är det här ärendet inte framskrivet av den nya skolroteln utan av den gamla. Det är viktigt när man träffar sådana här avtal att man utvärderar dem och ser om man har träffat rätt på varenda punkt, naturligtvis, och det får man väl göra framöver.

När det gäller energisparandet finns det väl ingenting som har så starka incitament just nu att ägna sig åt som energin. Elpriserna har ju aldrig varit så höga. Man får väl anta att även lokalerna i Stockholm, eller som sagt de som är ansvariga för dem, försöker få ned energianvändningen så mycket som det bara går.